

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

CONFERENCE:

Le renouvellement de la mémoire des cellules

(Reînnoirea memoriei celulelor)

Data: 08.08.1969

Durata: 45'

Ați auzit, dragi frați și surori, cele câteva cuvinte despre cele 4 elemente, despre cei 4 Îngeri. Bineînțeles că se pot încă spune cu mult mai multe și dacă ne-am preocupa conștient, cu toată inima, cu tot sufletul, cu tot gândul să înlocuim tot ce e deja vechi, putrezit, mucegăit, negativ, întunecat în interiorul nostru, ce e bolnăvicios, dezarmonios – pentru că, în fiecare faptură există, totuși, astfel de particule, celule uzate, elemente chimice deja/devenite nocive... Deci, cea mai mare știință, cea mai măreață muncă a discipolului este de a înlocui tot ce e uzat, tot ce e deteriorat, tot ce e vulnerabil și oxidabil, de a-l înlocui cu cele mai bune materiale, care sunt în înalt. Nu există vreo muncă mai plină de slavă, mai meritorie și mai utilă. Ei da, dar tocmai această muncă a fost lăsată de-o parte, (această muncă) despre care oamenii nu au nici măcar o idee, o noțiune, (nu bănuie) că ar trebui să facă acest lucru. Oamenii obișnuiți nu s-au gândit niciodată la asta. Ei spun: «Păi, mâncând, bând, respirând, muncind, distrându-ne, schimbarea se face. Priviți ce ne spune știința: în 7 ani totul (în organism) s-a schimbat, s-a reînnoit. » Iată, iată o greșeală. Da, e adevărat, celulele sunt reînnoite, particulele sunt mereu noi, nu există nimic care să fi rămas (acolo) de mult timp, dar există un lucru care nu este reînnoit: este memoria acestor celule vechi, a acestor particule vechi. Căci, dacă aceste celule n-au fost “ortodoxe”/s-au abătut de la reguli, toate aceste lucruri vechi – slăbiciunile, viciile și defectele și temerile – ele le transmit noilor celule și atunci

același lucru se repetă veșnic, deși materialele au fost reînnoite. Priviți (cum se petrec lucrurile) într-o uzină – v-am vorbit despre asta, v-am ținut conferințe (despre acest subiect): într-o uzină sau într-o administrație, într-o armată sau oriunde (altundeva), personalul este mereu reînnoit. Dar munca/activitatea desfășurată este mereu aceeași. Așadar, e mereu la fel: cei care pleacă transmit ca moștenire celor noi aceleași cunoștințe, aceleași scheme (chichițele meseriei); iar cei noi, care vin pentru a duce mai departe munca, procedează exact la fel ca cei vechi. Or, oamenii n-au văzut acest lucru/aspect, nu s-au oprit asupra acestei laturi subtile, ei se opresc asupra particulelor. Desigur, când mâncăm, când bem, când respirăm, introducem în noi (înșine) materiale noi, nu e nici un dubiu. Nu sunt aceleași. Unele dintre ele, dintre cele vechi, sunt înlăturate. Și oamenii își imaginează că totul este reînnoit. Ei da, da, pe de o parte sunt reînnoite, pe de altă parte nu sunt reînnoite. Ca dovadă, persoana este aceeași, aceeași vicioasă, temătoare sau senzuală sau zgârcită sau rea sau vindicativă sau proastă, stupidă. Degeaba își reînnoiește toate materialele, pentru că există ceva ce nu se reînnoiește. Și acest lucru trebuie explicat. Faptul rămâne fapt. Iar eu vă explic, tocmai, că fiecare particulă, fiecare celulă este impregnată de o memorie, adică, în forul ei interior există înregistrări, există clișee, există o întreagă scriitură, un suflet, dacă vreți. Și acest lucru nu este reînnoit. Tocmai aici trebuie să reînnoim, ca atunci când materia este nouă și forța care se află în această materie este/să fie de o calitate superioară. Este atât de limpede, atât de simplu! Iată de ce, aceste exerciții pe care discipolul trebuie să le facă, el trebuie să le facă bine/corect: mâncând, bând, respirând și așa mai departe, este foarte bine; dar el trebuie să înlocuiască clișeele vechi cu altele noi, absolut virgine, absolut spirituale, absolut dezinteresate, absolut pline de iubire și de lumină... Dar ei nu știu cum să facă asta. Și v-am explicat: în timpul respirațiilor, prin cei 4 Îngeri – pentru că cei 4 Îngeri sunt niște inteligențe, nu sunt numai materie; ei veghează asupra elementelor – aerul, apa, pământul... – dar ei sunt inteligențe. Și atunci, dorind, gândind, concentrându-ne, schimbăm latura spirituală a celulelor,

memoria celulelor. Celulele nu mai sunt atât de bătrâne, de chircite sau de vicioase, ca în trecut. Acest exercițiu atinge esențialul, inima problemei. Altfel, desigur, toată lumea se reînnoiește, se reînnoiește, se reînnoiește, dar nu există nici o renovare, nici o regenerare. Și în felul acesta, din ce în ce oamenii o iau pe pantă în jos/merg spre degradare, deși au atâtea materiale noi, din toate părțile, din toate regiunile, de toate felurile – precum hainele și tot, tot, tot... E tocmai aspectul/latura memorie. Și acum, într-o uzină, când cei vechi trebuie să plece, ei transmit meseria, adică abilitățile sau procedura, fiecărui nou asistent sau candidat care urmează să intre/să ocupe un post, pentru că (personalul) trebuie mereu reînnoit ; cei care îmbătrânesc pleacă și trebuie un personal proaspăt. Și dacă li se dau metodele vechi, ca în timpurile preistorice, lucrurile nu se reînnoiesc, deși persoanele sunt altele/reînnoite. Trebuie deci să mergem mai departe, trebuie deci să invităm instructori mai evoluți, din înalt, care să vină să dea lecții noilor veniți, ca (ei) să nu mai lucreze după vechile metode, care sunt perimate, depășite, deja terminate, inefficiente... Trebuie deci... De aceea îi invităm pe cei 4 Îngeri, ca să remedieze; ei știu cum să facă acest lucru. Focul, Aerul, Pământul și Apa sunt doar niște mijloace. Dar îndărătul lor, al acestor mijloace, sunt prezenți Ei. Și Ei vor instrui celulele creierului, celulele plămânilor, celulele stomacului, celulele sistemului osos și muscular – pentru că aici lucrează/acționează Pământul. El îndepărtează deci, din corpul fizic, din sistemul osos și din sistemul muscular, toate materialele care produc scleroză, care produc – cum li se spune? – reumatismele, tot felul de lucruri care se instalează acolo/care aderă și se întăresc. Medicii pot găsi denumirile. Aici acționează Îngerul Pământului. Îngerul Pământului îndepărtează toate aceste materiale care blochează, care se întăresc, care împiedică circulația. Dar ca să reînnoiești numai muncitorii, fără să le dai noțiuni noi, mult mai spirituale, mai evaluate, asta nu îmbunătățește situația. Drept dovadă, ne reînnoim particulele corpului, dar viciile rămân, slăbiciunile rămân, suferințele, regretele, frământările rămân. Trebuie așadar să chemăm instructori, suflete mai evaluate,

pentru a-i instrui pe locuitorii corpului nostru, ai sufletului nostru, ai plămânilor, ai creierului, pentru a spune acestor celule cum să lucreze, cum să lucreze mai bine, să elimine mai bine, (...) să respire mai bine, să gândească mai bine. Este o întreagă muncă, fantastică. De aceea vă spun că, chiar dacă nu aveți rezultate vizibile, tangibile dintr-o dată, trebuie să știți că există o schimbare în latura spirituală, în latura eterică. Și într-o zi, continuând să faceți acest lucru și să credeți, se produce o schimbare în materie. Aceasta este știința inițiatică. Mai întâi (sunt) schimbări în latura subtilă, foarte, foarte subtile, iar apoi (apar) schimbări în latura materială. Priviți, de pildă, Soarele. Vedeți, mai întâi, Soarele, prin razele sale, prin căldura sa, produce schimbări extraordinare pe pământ – în orașe, în munți, în oceane – mai întâi (cu) lumina lui, care este spirituală. Ei da, dar ea antrenează aerul, iar aerul – vântul, tornadele, cicloanele se năpustesc asupra oceanelor, a apei – se produc ravagii, vapoare... sunt surprări/prăbușiri, schimbări pe pământ, de nedescris. Și cine a provocat toate acestea? Latura subtilă. Latura foarte subtilă, care a mers/ajuns să răscrolească tot Pământul: și munții, și fertilitatea pământului, devastând unele locuri, acoperindu-le pe altele și așa mai departe. Soarele e cel care schimbă fața pământului, cu lumina și căldura lui, acestea fiind lucruri foarte, foarte subtile, aproape imposibil de atins, impalpabile, dar iată ce provoacă până la urmă. Iar cu gândul, e la fel: gândul, după un timp, poate face/produce asemenea ravagii sau asemenea ameliorări... ceva de nedescris. Iată (cunoașterea) ce le lipsește acum oamenilor! Și dacă cineva a reușit să producă ravagii în corpul său fizic, incurabile, asta este pentru că timp foarte, foarte îndelungat, în interiorul lui s-au produs schimbări care nu erau prea bune; iar aceste schimbări s-au cristalizat în forme aproape tangibile. Într-o bună zi, gândul s-a făcut, așadar, carne și os. Și de aceea, baza cea mai extraordinară a acestui Învățământ este de a crede în atotputernicia gândului, dar nu în timpul instantaneu, ci în timpul nelimitat. Gândul este deci atotputernic, dar nu-l vedem. El este atotputernic în timp. Gândurile bune, sentimentele bune, mișcărilor bune, gesturile bune, totul produce

rezultate fantastice și atunci, dacă transgresăm anumite legi, unele lucruri – fără să știm/fără să ne dăm seama, desigur, și chiar (când suntem) într-o stare candidă/naivă, inocentă – rezultatele pot fi, de asemenea catastrofale, indiferent că știm sau nu știm că transgresăm anumite legi. Vedeți? Iată baza Învățământului. Iar acum, dacă spuneți: «Da, dar eu nu am decât gânduri bune, elanuri bune și sentimente bune și mișcări, lucruri, activități, care sunt cu adevărat extraordinare, divine.» Ei, atunci vor apărea rezultate, mai devreme sau mai târziu. «Da, dar deocamdată am necazuri, sunt bolnav, sunt blocat, sunt nefericit, sunt slab!» Asta nu contrazice Învățământul, tot ce ne-a revelat știința inițiativă. «Și atunci cum se explică?» E pentru că în trecutul îndepărtat, ați lucrat prea mult pentru a ajunge până aici/în această stare. Iar acum trebuie să lucrați foarte mult pentru a ieși (din ea). Trebuie deci să creați alte lucruri, care sunt exact contrariul, și va veni un moment când răul va pleca și se va instala binele. «Dar când și cum?» Pentru asta sunt legi. Poate în următoarea reîncarnare. Așadar, ignoranța noastră ne-a adus în (anumite) situații, și dacă în prezent aceste situații sunt atât de neplăcute, negative, nu putem acuza legile naturii. Trebuie să continuăm să lucrăm după cele mai bune legi, după cele mai bune adevăruri, în ciuda unei realități total negative; ea, de altfel, nu contrazice, ci subliniază veridicitatea (acestor legi), pentru că nimic nu este întâmplător, absolut nimic nu este întâmplător. Și toți oamenii care cred că hazardul există, că există lucruri nedrepte în natură și că nu există cauze și consecințe, că totul este dezordonat, că în tot ce se întâmplă nu există nici un sens, greșesc. Cum se face că există o asemenea inteligență în fiecare lucru, în natură, în mișcare, în anotimpuri, în plante, în animale?... Pretutindeni, pretutindeni, pretutindeni există o inteligență uluitoare și în același timp această inteligență este absentă, pentru că totul este idiot, este stupid, este dezordonat, nu există nici un sens. Nu, asta e numai în capul nostru! În capul nostru, pentru că nu am studiat cum trebuie! Pentru toți oamenii care n-au studiat cum trebuie, există această latură lipsită de sens/de rațiune, nedreaptă, abracadabrantă, haotică... Ei bine nu, nu! Și

de ce spun ei astfel de lucruri? Pentru că (ei) iau o doar bucată/un fragment din viață, o bucățică din Univers, un decupaj oarecare din realitate și judecă în funcție de această părțică, așa, izolată... Iată de ce nu vor găsi niciodată adevărul, nu vor găsi niciodată adevărul, nu vor descoperi niciodată adevărul. Pentru a descoperi adevărul, nu trebuie niciodată să iei o bucată/un fragment, un decupaj, nici în timp, nici în spațiu; pentru că dacă judecăm doar după un mic decupaj în timp, dacă din viața luăm în considerare, de pildă, doar această încarnare, nu vom înțelege nimic din aceste evenimente, din desfășurarea lor. Și atunci vom face atâtea greșeli și ne vom face atâtea/o mulțime de iluzii și nu vom găsi adevărul. (Pentru a-l găsi) trebuie să conectăm această parte de timp la secolele și milenii de dinainte. Cum și ce era înainte? Iar apoi să găsim, și în viitor, să continuăm, după secole și milenii, să vedem cum va fi. Atunci vom fi în adevăr/nu vom greși. Iar în spațiu este la fel. Toți oamenii care încearcă să interpreteze lucrurile de pe pământ, fără să se conecteze la celelalte influențe, la celelalte forțe, la celelalte entități, la celelalte vibrații/unde care vin din Cer sau din Univers, nu pot, nici ei, să găsească adevărul. Atunci, cei care au făcut aceste experiențe, de a conecta, de a merge mai departe, de a nu decupa lucrurile în felul acesta, au găsit adevărul – în spațiu și în timp. Cum vreți voi să înțelegeți tot ce se întâmplă acum, de ce suntem în această stare, de ce evenimentele s-au desfășurat astfel, dacă nu aruncați o privire (pentru a vedea) cum a fost în trecut. Și atunci vom vedea că, în trecut, au existat cauze, iar consecințele sunt/se manifestă astăzi. Ei da, dar voi puneți/creați alte cauze acum, și atunci vor fi alte consecințe în viitor. Și dacă veți continua în același fel ca în trecut, nu veți ieși niciodată (la liman/din situația în care vă aflați), consecințele vor fi veșnic aceleași, pentru că aceleași cauze produc aceleași consecințe. Ei da, dar cauzele, în trecut erau deplorabile, iar acum sunteți într-o situație proastă. Asta nu înseamnă nimic. Trecutul și prezentul sunt așa (cum sunt), dar viitorul poate fi altfel. Și aici există speranța, aici există puterile, sufletul omenesc. Așadar, schimbând cauzele din trecut și punând, în prezent, alte semințe, cultivați altfel,

lucrați altfel, în viitor veți avea alte rezultate. Iată de ce, dragi frați și surori, în Învățământul nostru există viitor, există speranță, există bogăție, există de toate, toate puterile sunt prezente, în timp ce, în știința oficială sau în filozofia ateistă sau materialistă sau nihilistă... nu există nici un fel de viitor. E moarte, e neant, e dezordine. Cei care vor să rămână în aceste concepții vechi, care sunt date de oameni ignoranți, care n-au mers să studieze trecutul, prezentul și viitorul și care tăiau bucățele mici, se opreau, reflectau, trăgeau concluzii eronate – ca cei care studiază, de pildă în acest moment medicina, care studiază omul rupt de arborele vieții, adică atunci când e cadavru. Ei îl vor studia, se vor pronunța, vor (crede a) ști ce e omul, ființa umană, când el este deja rupt, nu mai are nici viață, nici nimic și atunci vor crea o întreagă știință care e falsă. Ei trebuiau să-l studieze când era viu. Ca atunci când rupi un fruct dintr-un copac, nu-i așa, și-l studiezi... Ei nu, fructul nu mai este același. Studiați-l atunci când este încă în copac și veți vedea că este viu, că vibrează; dacă-l mâncați exact în acel moment, când e în copac, veți primi cu totul altceva decât atunci când este deja rupt de săptămâni sau de luni și este mort, este cadaveric. Asta e știința omenească! Cât e de proastă știința omenească, vedeți?! Mereu rupe/taie lucrurile pentru a le studia. Nu, nu, nu! Ființa omenească trebuie să fie studiată pe loc, când este conectată la întregul Univers. Altfel nu vom cunoaște nimic. O bucată (răzleață) lipsită de tot/de orice. Și vă vor prezenta ființa umană: este făcută din asta și asta, nu există altceva. Și întreaga lume rățăcește într-o știință oarbă, incompletă. Veți spune: «Dar e veridică, această știință se dovedește veridică, priviți!» Da, sigur, în domeniul în care se află/lucrează e veridică, dar în alt domeniu nu e veridică. La fel și știința inițiatică: ea poate să nu funcționeze în planul fizic, dar funcționează în înalt. În domeniul eteric, oh, là, là, dacă ați ști ce poate face gândul ! Puteți crea dintr-o dată un palat, este instantaneu deja acolo, este real, este vizibil, pentru unii (chiar) tangibil. Aici, el nu există nicăieri. Dar el e deja prezent, l-ați creat. Înțelege, dacă poți! Ei da, dar ca să fie aici, tangibil, oh, là, là! e nevoie de mult timp, de multe materiale și de o condensare... Nu merită

efortul! Nu merită efortul! – în afară de cazul când îți crezi tu însuți un corp, un palat rezistent, cu materialele cele mai pure – ochii, creierul, gura, nasul, tot – să poți să te crezi ca fiu al lui Dumnezeu. Aici nu e decât asta. Dar ca să încerci să crezi un palat, câte secole vă trebuie și apoi la ce v-ar folosi? Nu veți trăi aici, trebuie să plecați acolo sus. Și atunci nu merită să pierzi și timp și forțe pentru a-ți crea un palat aici, pe pământ, cu gândul/prin forța gândului. Inițiații nu-și pierd vremea cu așa ceva. Ei se vor ocupa de ei înșiși, de a crea o unealtă, un corp fizic potrivit pentru a-și exprima mult, mult mai bine iubirea, lumina, fericirea, bucuria, pacea, pentru a le putea dăruia celorlalți. Dar ei nu țin prea mult la corpul lor fizic, pentru că știu că acest corp fizic, fie și cel mai bun, nu va dăinui mult timp, el va trebui să se facă din nou țărână. Ei știu lucrul acesta și atunci sunt inteligenți, nu-și pierd vremea. Dar ei lucrează asupra laturii eterice, asupra laturii spirituale, asupra laturii expresive...

Vedeți deci, acum, că știința materialistă crează în materie lucruri pe care toată lumea le poate vedea, acesta este un lucru de netăgăduit, dar asta nu dovedește nimic. Poate în lumea invizibilă toate aceste lucruri nu există, ele sunt reale aici, în planul fizic, dar în lumea de dincolo, căutați-le, dacă vreți, poate nu au nici o existență! Ca de pildă cineva care nu se gândește decât să mănânce, să bea și să se distreze și să fure, să înșele, să escrocheze, să asasineze și toate celelalte, care n-a consacrat niciodată, niciodată, niciodată câteva minute pentru a crea ceva sublim, pur, luminos sau plin de căldură, sau generos, vedeți, în lumea de dincolo nu are nimic; nici măcar nu există, nu e real, aproape că nu-l vezi, iar aici acel om este o realitate, poate face multe lucruri. Dar în lumea de dincolo n-a creat nimic, aproape că nu există. Ei bine, așa stau lucrurile.

SPAȚIU ALB ÎN CASETĂ

Și am să v-o dovedesc, în Evanghелиi este menționat acest lucru. Eu nu vă înșel. Iar altcineva, care n-are nici palate, nici sucursale, nici mașini, nici bogății, nici bănci, nici asta, nici cealaltă, nici terenuri, nici nimic, dar lucrează, lucrează, lucrează, în latura subtilă, atunci acolo sunt bogății, sunt splendori, sunt prieteni,

creații – pentru cei care au ochi. Toți înțelepții, toți Maeștrii, toți profeții știau acest lucru; l-au spus în temple și în cărți. Vedeți? Ei nu le pot arăta, nu pot spune, pentru că asta e situația, sunt două regiuni foarte, foarte separate. Sunt atât de separate, atât de ... vedeți voi, încât cei care merg în lumea de dincolo, nu pot să vină să depună mărturie, să spună, să vorbească, să explice ce se întâmplă acolo sus. Atât sunt de separate aceste două regiuni. Priviți. Vă spuneam că este întocmai ca circulația venoasă și cea arterială; ele sunt atât de orientate, de (bine) determinate, urmând căi diferite, încât nu se întâlnesc. Întâlnirea lor este maladia albastră. Iată, așadar, o circulație care merge în sus, o alta care revine aici și ele nu trebuie să se încurce. De aceea cei care merg în lumea de dincolo au lucrarea lor, drumul lor, iar cei care vin aici (pe ale lor)... (Totul) Este atât de diferit. Există pereți despărțitori, există separații, este o circulație foarte bine reglată, vedeți? Și nici lucrul acesta nu-l știți. Dar atunci cum putem comunica sau intra în comuniune ? Ei, prin alte mijloace; în orice caz nu în planul fizic, nu în planul fizic. Dar în domeniul eteric, spiritual, totul este posibil. Trebuie deci să mergem la ei, acolo unde sunt, pentru că ei nu se pot materializa, nu pot coborî în materie. Noi, de exemplu, rămânem aici, în materie (...???) și trebuie să trăim aici. Iată două lumi foarte bine compartimentate, foarte bine separate. Asta nu înseamnă că nu există schimburi. (Ca) la Paris, de exemplu, la Galeriile La Fayette, sau la Printemps; asta nu înseamnă că unele raioane nu comunică între ele. Dar ele sunt separate, (vânzătoarele) nu vor să știe, vă trimit la cutare sau cutare raion. Dar există sus cineva care le leagă, care conduce lucrurile ; în realitate nu există separație, nu există pereți despărțitori, dar în același timp există pereți despărțitori. Trebuie să înțelegi unde sunt aceste despărțituri și unde nu. Sus, în înalt, totul este legat, totul comunică, totul corespunde, totul este o ramificație extraordinară. Trebuie să mergi sus, pentru a te înțelege. Dar dacă vrei să vă înțelegeți cu cutare și cutare și cutare regiune de jos, vă trimit în alt departament, în alt serviciu, la alt număr și vă pierdeți toată ziua, așa, toată ziua. Vi se spune: «E la numărul cutare, nu la mine»... Aveți o experiență, nu-i așa?

Oh, là, là! vă plimbă ziua întreagă: «Nu e raionul meu, nu e munca mea...Mergeți la numărul 2.» Când vă duceți la numărul 2, vă trimit la numărul 11, și după aceea... oh, là, là! Trebuie să mergeți să vorbiți cu șeful. A, și atunci șeful, care are legături cu toate aceste numere, poate să rezolve lucrurile/să vă rezolve problema. Da, trebuie să-l căutați pe șef, adică... pe Dumnezeu.

Iar acum, dacă găsiți că există contradicții în vorbele mele... În toate conferințele este indicat/se spune să te legi de Dumnezeu, să te adresezi lui Dumnezeu, să vorbești cu Dumnezeu, să-L implori pe Dumnezeu... Iar acum, în această conferință, auziți (spunându-se) că o, nu, nu, nu! trebuie să lăsați în pace aceste regiuni, trebuie să vă ocupați cu un sfânt, cu un profet... Este o contradicție flagrantă. Și voi credeți că este o contradicție? Dar trebuie să vă explic și acest lucru. Da, și în acel moment veți înțelege că atunci când vă adresați lui Dumnezeu – ceea ce trebuie să faceți – El, adică de acolo, se reflectă apoi, în anumite regiuni, (de la El) pleacă ordine. Nu El va veni să facă (ce aveți voi nevoie); sunt alții – un sfânt, un profet sau un om, de pe aici, sau poate, în sfârșit, un înger, iar dacă ești foarte privilegiat, un Arhanghel. Dar trebuie să fii foarte privilegiat ca un arhanghel să se deplaseze pentru un muritor, un simplu muritor. Uneori spiritele familiei sunt cele care vin să vă ajute. V-am povestit un caz: o fată, în Bulgaria, mi-a povestit că plângea și plângea, pentru că erau două persoane, doi candidați/prețendenți care o ceruseră în căsătorie, iar ea nu știa ce să facă. Primul era un tânăr care încă nu-și terminase studiile universitare, nu avea o situație, el tocmai studia și nu era bogat. Iar celălalt era un ministru foarte bogat și foarte puternic, foarte influent. Iar ea plângea și nu știa pe care să-l aleagă. Și iată că a adormit și în somn i-a apărut mama ei, care plecase în lumea cealaltă și i-a spus: «Fata mea, ia-l pe cel sărac, pentru că are atâtea calități, încât într-o zi va fi ministru, în timp ce celălalt va fi dezonorat, este un derbedeu, își va pierde și situație și tot.» Și ea a făcut exact așa, iar apoi evenimentele i-au dat dreptate. Ministrul a decăzut, a ajuns de râsul lumii, iar tânărul, cu calitățile lui, cu frumusețea și inteligența lui a devenit foarte puternic. Iar ea a fost fericită.

Deseori nu vor veni îngerii să vă ajute, ci cineva din familia voastră. Sunt cazuri când mari profeți, mari Inițiați, bătrâni, vin să vă ajute. Îngerii, mai rar, dar se întâmplă, totuși. Asta nu înseamnă, acum, să-L părăsiți pe Dumnezeu și să mergeți să căutați (ajutor în altă parte), cum se întâmplă cu Sfântul Anton de Padova. Când ai pierdut ceva, e specialitatea lui, el este specializat în găsirea lucrurilor pierdute. Și sunt alți sfinți pentru alte lucruri/probleme. Eu nu cunosc toate acestea, specializările lor, dar vă spun că este mai bine să vă adresați lui Dumnezeu, dar știind, știind că nu El va veni, nu El se va deplasa până la voi, dar că va (da ordine), se va reflecta asupra altora. Ce este bine/corect la protestanți, este faptul că ei se adresează lui Dumnezeu. Ei nu recunosc nici o ierarhie, nici nimic altceva. La ei nu există ierarhie. Doar Dumnezeu, înțelegeți voi? Ei da, e bine; ceea ce nu e bine este să-ți închipui că lucrurile sunt exact ca în capul lor. Nu, lucrurile nu stau așa. În timp de Inițiații se adresează lui Dumnezeu, dar știu că, oh, là, là! pentru a ajunge până la Dumnezeu, există o ierarhie extraordinară pentru a merge/ajunge până acolo. Așa că este mai bine să cunoști situația decât să n-o cunoști. Iată mari adevăruri.

În concluzie:

Primul lucru (de făcut este) să te reînnoiești, să înlocuiești toate particulele uzate, mușcate/stătute, terne, obosite, bolnăvicioase cu cele mai strălucitoare, mai nobile, mai spirituale, care vin de foarte sus, de foarte sus, de foarte sus. Și când vom lucra ani și ani în această direcție, în acest sens, rezultatele vor fi nedescris.

Ne putem reînnoi creierul și atunci putem înțelege lucrurile în așa fel încât, fără a fi citit, fără a fi studiat să cunoaștem cele mai mari legi ale naturii și cele mai mari adevăruri – adevăruri care nu sunt aici doar pentru a vă îmbogăți, pentru a vă împăuna (cu ele) sau domina, ci cunoștințe (necesare) pentru a avea viața eternă, lumina și plenitudinea și imensitatea.

Iar apoi să ne reînnoim complet plămâni, inima – pentru că inima presupune și plămâni, fiindcă (aceste organe) lucrează împreună. Inima înseamnă aspectul

emotiv, aspectul iubire, aspectul senzație și nu numai a înțelege doar cu creierul căile eterne din cosmos, înțelegeți? Ci de a simți lucrurile cele mai bune, de a trai o viață perfectă, de a iubi, de a te bucura... Aceasta este latura emotivă, perfect.

Iar apoi să ajungem să ne purificăm și stomacul, (???) viața, viața; să trăiești – acest lucru este tocmai vitalitatea. Să duci o viață extrem de pură, extrem de reînnoită, extrem de regenerată.

Iar apoi corpul fizic, adică sistemul osos, cu mușchii și activitatea. Să ai deci o voință, o activitate atât de perfectă, atât de puternică !

Iată cele patru (elemente). Și va fi într-adevăr minunat să lucrezi ani de zile pentru a purifica, adică a sanctifica creierul, a purifica plămâni, a spăla stomacul și a curăța corpul fizic, adică mușchii și toate celelalte – picioarele, brațele și așa mai departe. Aceasta este curățirea, aceasta este spălarea, aceasta este purificarea și aceasta este sanctificarea.

De altfel v-am vorbit mult despre aceste patru cuvinte. Ele nu sunt aceleași/identice; ele semnifică tot o purificare, dar în regiuni diferite: curățirea nu este spălare, spălarea nu este purificare, purificarea nu este încă sanctificare. Acestea sunt grade superioare și în regiuni diferite. Când spuneți: «Hai, curăță-mi asta!» «Hai, spală-mi asta!» «Hai, purifică-mi asta!» Hai! Și apoi vă opriți aici. Eee, trebuie să sanctifici! Dar oamenii nu cunosc procesul sanctificării. Se opresc la cele trei: curățare, spălare, purificare. Iar sanctificarea lipsește. Asta înseamnă că oamenii se ocupă totuși să reînnoiască lucrurile în regiunile acestea, da, dar ca să-și schimbe filozofia, adică înțelegerea, cunoașterea, aspectul idee... Sanctificarea încă n-a venit. Și v-am ținut o conferință: «Dumnezeu crează acum un nou Cer și un nou Pământ.» Asta e Cerul: creierul, adică ideile, o nouă filozofie. Acesta este noul Cer. Când vom ajunge să ne sanctificăm creierul, se va instala noul Cer – adică vom gândi cu totul altfel. Asta înseamnă noul Cer. Și spuneam în acea conferință că dacă așteptați acum ca Dumnezeu să termine noul Cer, pentru a merge să se instaleze în el, oh, là, là! lucrurile se complică. Și-i

plângeam pe toți cei care sunt acolo sus, în Cer, pentru că se plâng, sunt nefericiți, trebuie să(-și) schimbe (locul), să plece și unde vor sta, dat fiind că totul este în refacere, este în schimbare, iar Cerul este deja bătrân, chircit, Cerul cel vechi. Unde vor putea fi plasate/așezate toate aceste nenumărate fapte/ființe, pentru a face/construi noul Cer? Se complică mult lucrurile, nu mai este loc... Toți cei de acolo, de sus, sunt deranjați. Și aceasta dovedește, de asemenea – vă spuneam în acea conferință – că bunul Dumnezeu n-a fost prea prevăzător și înțelept ; El nu cunoștea elementele și materia și în loc să facă Cerul dintr-o materie inoxidabilă, a făcut un Cer care a îmbătrânit. Aaa, și trebuie schimbat ! Vedeți ? Nu așa trebuie înțelese lucrurile. Și iată-i pe creștini, lipsiți de lumina spirituală, inițiatică, ei așteaptă să se instaleze în noul Cer, pentru că vechiul Cer, înțelegeți voi, miroase urât... Ei nu, ei nu, ei nu! Nu trebuie niciodată gândit așa. Era pentru/vorba doar de cerul nostru: felul de a gândi.

UN MINUT DE MEDITAȚIE.